

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/67/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114218416
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114218416.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpený: Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: F. J., nar.: XX.XX.XXXX, bytom: N. 437, XXX XX N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľov „POS“, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, v konaní o zaplatenie 419,67- Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 13C 166/2014-68, zo dňa 11.12.2015 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa p r i z n á v a náhrada trov prvostupňového konania vo výške 131,34- Eur a žalobca je p o v i n n ý ju zaplatiť JUDr. Igorovi Šafrankovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Vedľajšiemu účastníkovi sa p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania vo výške 27,23- Eur a žalobca je p o v i n n ý ju zaplatiť JUDr. Igorovi Šafrankovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak, žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 28,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 14,- Eur od 18.07.2011 do zaplatenia a zo sumy 14,- € od 18.09.2011 do zaplatenia a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Náhradu trov konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zistil skutkový stav, v ktorom sa žalobca pôvodne žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30.06.2014 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 419,67- Eur z titulu neuhradených faktúr spolu s úrokom z omeškania a na náhradu trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovak Telekom, a.s., uzavrel so žalovaným zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie elektronickej komunikačnej služby, za ktorú mal žalovaný zaplatiť, avšak keďže cenu za riadne poskytnuté služby nezaplatil, porušil povinnosti vyplývajúce zo zmluvy v spojení so všeobecnými podmienkami.

Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o pripojení. Právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o pripojení umožnil žalovanému využívať telekomunikačné služby a ich cenu vyčíslil v zmysle zmluvy a aktuálneho cenníka. Vzhľadom na to, že žalovaný cenu poskytnutých služieb vyúčtovaných predloženými faktúrami splatnými dňa 17.07.2011 a 17.09.2011 právnenému predchodcovi žalobcu nezaplatil a je v omeškaní s plnením svojho peňažného dlhu, a právny predchodca žalobcu svoju

pohľadávku voči žalovanému postúpil žalobcovi, tento nárok žalobcu nebol v konaní nijako spochybnený a súd nezistil žiadne oslabenie nároku alebo iný zákonný dôvod, ktorý by bránil uplatniť alebo priznať žalobcovi plnenie ceny za služby voči žalovanému, súd posúdil návrh žalobcu v tejto časti ako dôvodný a žalovanému uložil povinnosť na jej úhradu spolu s úrokmi z omeškania z dlžnej sumy uplatnenými v súlade so zákonom. V zostávajúcej časti súd považoval žalobu za nedôvodnú a návrh v tejto časti zamietol. Uviedol, že faktúrou na sumu 391,67-€ so splatnosťou 17.10.2011 vyúčtoval položky označené ako Y. L. pokuta a pokuta za Y. box, diaľkový ovládač, za kartu a za ostatné príslušenstvo z čoho je zrejmé, že žalobca touto faktúrou nevyúčtoval cenu služieb, ktorej úhrady sa podľa žaloby v tomto konaní domáhal, čo vylúčilo jeho skutkové tvrdenie o práve na úhradu ceny za poskytnuté služby.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 podľa pomeru úspechu účastníkov v konaní, keď žalobca bol v konaní pomerne neúspešnejší a na ich náhradu nemá právo a pomerne úspešnejší žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil.

Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka, ktorý vstúpil do konania na podporu žalovaného, súd rozhodol rovnako podľa § 142 ods. 2 O.s.p., vzhľadom na to, že žalovaný, popri ktorom sa konania zúčastnil, a od ktorého postavenia svoj úspech odvodzuje, mal vo veci úspech len čiastočný. Náhradu trov konania si uplatnil právny zástupca vedľajšieho účastníka, ktorému súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že nepovažoval tieto trovy za potrebné pre účelné bránenie práv žalovanej. Súd ex offio prihliada na neprijateľné zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách a v tejto súvislosti samozrejme aj aplikuje ustanovenia § 53a ods. 1 OZ.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku týkajúceho sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý navrhol uznesenie zmeniť a priznať mu vzniknuté trovy. Vedľajšieho účastníka poukázal na skutočnosť, že bol úspešný v celom rozsahu, nakoľko vstúpil do konania vo vzťahu k uplatňovaným zmluvným pokutám. Do konania vstúpil na podporu spotrebiteľa, teda len v rozsahu, v ktorom sú žalobcom porušované jeho spotrebiteľské práva. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na judikatúru Krajského súdu v Prešove a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4MCdo/16/2014, zo dňa 29.09.2015 a na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. IV ÚS 84/2014, zo dňa 23.05.2014, ktoré sa zaoberali pojmom „účelný“ a účelné vynaložené trovy konania. Podľa vedľajšieho účastníka žalobca podáva na súdy SR masovo formulárové žaloby proti spotrebiteľom, ktorými v mnohých prípadoch, uplatňuje plnenie z neprijateľných a teda absolútne neplatných zmluvných podmienok. Práve účasť vedľajšieho účastníka v takýchto konaniach zabezpečila ochranu spotrebiteľov pred plneniami z neprijateľných zmluvných podmienok. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v časti, v ktorej vedľajší účastník vstúpil do konania nebol úspešný preukázal vedľajší účastník nárok vedľajšieho účastníka na priznanie náhrady trov v zmysle § 146 ods. 1 O.s.p..

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol odmietnuť odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v zmysle zásad upravených v ust. § 212 O.s.p. preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Ako je zrejmé z obsahu spisu, podanou žalobou sa žalobca vo vzťahu k žalovanému domáhal zaplatenia sumy 419,67- Eur s prísl. Žalobca žiadal od žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 391,67- Eur a neuhradené elektronické, telekomunikačné služby v hodnote 28,- Eur s prísl.

Po začatí sporu Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľov „POS“, so sídlom v Prešove vstúpilo ako vedľajší účastník na strane žalovaného do tohto konania. Stalo sa tak písomným podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 17.07.2014, kedy vedľajší účastník oznámil vstup do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. a požiadal o zaslanie žaloby s prílohami. Ďalším úkonom realizovaným vedľajším účastníkom bolo vyjadrenie sa k veci samej podaním doručeným dňa 21.01.2015 s oznámením, že do konania vstupuje iba ohľadom samostatného nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty. Žalobca namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania, avšak súd prvého stupňa pripustil je vstup Uznesením č. k. 13C/166/2014-29 zo dňa 13.11.2014. V ďalšom priebehu konania súd prvého stupňa žalobe v

časti neuhradených elektronických telekomunikačných služieb v hodnote 28,- Eur s prísl. vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Žalobca v danom konaní teda uplatňoval dva samostatné nároky, zaplataenie poskytnutých elektronických telekomunikačných služieb v sume 28,- Eur s prísl. a zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 391,67- Eur s prísl. Tieto nároky vyplývajú z rozličného skutkového základu a aj právneho posúdenia, pričom oba nároky mohli byť predmetom samostatných žalôb. Vedľajší účastník rozporoval len nárok na zaplataenie žiadanej zmluvnej pokuty a nenamietal dôvodnosť, ako aj rozsah žalobcom poskytovaných a dodaných elektronických telekomunikačných služieb vo vzťahu k žalovanému.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov vo všeobecnosti platí zásada pomeru úspechu účastníkov. Z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. plynie, že v prípade, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Vzhľadom na uvedené a výsledok predmetného konania bolo potrebné o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom rozhodovať podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a to aj v nadväznosti na ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. Ako už bolo uvádzané, vedľajší účastník nenamietal nárok žalobcu čo do dlhu za poskytnuté služby, dôvodne však namietal nárok na zmluvnú pokutu a práve vo vzťahu k zmluvnej pokute sa účinne prejavilo konanie vedľajšieho účastníka, ktorý účelne bránil žalovaného pred požiadavkami žalobcu, ktorý ich uplatňoval v rozpore s hmotným právom (§ 53a OZ). Vedľajší účastník teda vstúpil do konania v presne vymedzenej časti, ktorá bola dokonca samostatne žalovateľná. Vedľajší účastník má pritom v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z § 93 ods. 4 O.s.p., pričom tento právny predpis v § 24 umožňuje účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť aj advokát.

Odvolací súd zdôrazňuje, že vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov konania v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Vedľajší účastník vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. s tým, že podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom koná iba sám za seba. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vedľajší účastník v písomnom vyjadrení zaujal postoj k žalobe navrhovateľa v časti zmluvnej pokuty.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania...., tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011). Ide síce o problém zavinenia konania, ale niet dôvodu popierať tento sankčný aspekt aj pri viac-menej svojoľnom podávaní návrhov na priznanie nedovoleného plnenia.

Dôležitá je pri trovách konania aj ich náhradová funkcia (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2004, sp. zn. II. ÚS 31/04, cit. „Pri tomto výklade treba venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 Dodatočného protokolu).

Vedľajší účastník vstúpil do konania a úspešne argumentoval v prospech žalovaného.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Čo sa týka názoru súdu prvého stupňa, že trovy vedľajšieho účastníka na strane žalovaného nepovažoval za potrebné pre účelné bránenie práv odvolací súd ešte poznamenáva, že tento vedľajší účastník inicioval a podporoval ochranu proti uplatnenému nároku a bol argumentačne úspešný.

Pri hodnote peňažnej pohľadávky, ktorá bola predmetom konania v sume 391,67- Eur vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov prvostupňového konania v celkovej výške 131,34- Eur. Trovy konania pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie sa k žalobnému návrhu a vyjadrenie sa k odvolaniu žalobcu) vo výške po 28,21- Eur (§ 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Zb.), ako aj z režijného paušálu za tri úkony právnej pomoci v sume 8,04- Eur a 2x 8,39- € (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.) a z 20% DPH vo výške 21,89- €.

Poukazujúc na tieto dôvody odvolací súd rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom zmenil (§ 220 O.s.p.) a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov prvostupňového konania v už uvádzanej výške 131,34- Eur.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého v danom prípade žalobca nebol v odvolacom konaní úspešným účastníkom, žalovaný si náhradu trov neuplatnil, avšak naproti tomu vedľajší účastník bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal vyčíslenú náhradu trov odvolacieho konania vo výške 27,23- Eur (podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky 1/2 sadzby za úkon právnej pomoci, t. j. 14,11- Eur + režijný paušál á 8,58- Eur + 20% DPH vo výške 4,54- Eur = 27,23- Eur) a k jej úhradu zaviazal žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.